

4. Az Elsőfokú Bíróság nem vizsgálta a megkülönböztető képességet a konkrétan kérelmezett áruk tekintetében, és nem állapította meg a védjegyek által keltett összbenyomást sem. Nem tett különbséget az egyes áruk között sem. Az Elsőfokú Bíróság nem vette figyelembe, hogy az áru külsejének eredetmegjelölésként történő használata a piaci résztvevők szükségleteit is szolgálja: a szupermarketekben ugyanis, ahol számos ugyanolyan tartalmú üveg sorakozik a polcon, egyedül a csomagolás formája ad lehetőséget az előzetes választásra.

(¹) HL C 108., 20. o.

A Hanseatisches Oberlandesgericht (Németország) által 2006. május 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Lämmerzahl GmbH kontra Freie Hansestadt Bremen

(C-241/06. sz. ügy)

(2006/C 212/16)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Hanseatisches Oberlandesgericht

Az alapeljárás felei

Felperes: Lämmerzahl GmbH.

Alperes: Freie Hansestadt Bremen.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) A szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1992. június 18-i 92/50/EGK tanácsi irányelvvel (¹) módosított, az árubeszerzésre és az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélésével kapcsolatos jogorvoslati eljárás alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1989. december 21-i 89/665/EGK tanácsi irányelvvel, és különösen annak 1. cikke (1) és (3) bekezdésével összeegyeztethető-e, ha a az ajánlattevővel szemben általánosságban megtagadják az ajánlatkérő közbeszerzést odaítélő határozatának felülvizsgálatát, mivel az ajánlattevő a nemzeti jog által előírt jogorvoslati határidőn belül felróható módon elmulasztotta kifogásolni az odaítélési eljárás szabályai megsértését, amennyiben e szabálysértés

a) az ajánlati felhívás formájához

vagy

b) a szerződésben foglalt ellenszolgáltatás meghatározásának helyességéhez (a becslés egyértelmű tévességéhez vagy a meghatározási módszer átláthatóságának elégtelenségéhez)

kapcsolódik, és a helyesen megállapított vagy helyesen megállapítandó ellenszolgáltatás alapján lehetséges lenne további, és – külön vizsgálva – nem elévült eljárási szabálysértések felülvizsgálata?

2) Ahhoz, hogy a szerződésben foglalt ellenszolgáltatás becsléséhez kapcsolódó szabálytalanságokból le lehessen vonni azt a következtetést, hogy az elsődleges jogorvoslati igény általánosságban kizárt, az ajánlati felhívásnak a szerződésben foglalt ellenszolgáltatás meghatározása szempontjából releváns adataira vonatkoznia kell-e bármely különleges követelménynek abban az esetben is, ha a helyesen becsült vagy helyesen becsülendő ellenszolgáltatás meghaladja a releváns küszöbértéket?

(¹) HL L 209., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 322. o.

A Raad van State (Hollandia) által 2006. május 29-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie és T. Sahin a Rechtbank's-Gravenhage AWB 04/45792. sz. ügyben hozott ítélete ellen

(C-242/06. sz. ügy)

(2006/C 212/17)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Raad van State (Hollandia).

Az alapeljárás felei

Felperesek: Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie és T. Sahin.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. a) A C-317/01. sz. és C-369/01. sz. Abatay és társai egyesített ügyekben 2003. október 21-én hozott ítélet (EBHT 2003., I-12301. o.) 81. és 84. pontja alapján a társulás fejlesztéséről szóló 1/80 határozat 13. pontját úgy kell-e értelmezni, hogy e rendelkezésre hivatkozhat az a török állampolgárságú külföldi, aki megfelelt az első tartózkodási engedély és az országban való tartózkodás szabályainak, és 2000. december 14-től 2002. október 2-ig jogszerűen alkalmazásban állt különböző munkaadóknál, de a tartózkodási engedélye érvényességi idejének meghosszabbítását nem kérelmezte kellő időben, amelynek eredményeképpen az engedély lejártakor és a meghosszabbítás kérelmezésének idején a nemzeti jog szerint nem minősült sem jogszerűen letelepedettnek, sem az országban munkavégzésre jogosultnak?

1. b) Az 1a) kérdésre adott választ érinti-e, ha a külföldi által nem a határidőn belül benyújtott meghosszabbítás iránti kérelmet, amely a tartózkodási engedély érvényességi idejének lejáratát követő hat hónapon belül érkezik meg, annak ellenére, hogy a nemzeti jog szerint e kérelmet első tartózkodási engedély iránti kérelemnek kell tekinteni, a folytatólagos tartózkodás engedélyezésére irányadó feltételek szerint vizsgálják, és a külföldi számára biztosítják a kérelem tárgyában történő határozathozatalig az ország területén való tartózkodás jogát?

2. a) Az 1/80 határozat 13. cikkében a „korlátozás” kifejezést úgy kell-e érteni, hogy az magában foglalja az 1/80 határozat hatálya alá tartozó török állampolgárságú külföldire vonatkozó azon követelményt, mely szerint e külföldinek igazgatási illetékeket kell fizetnie a tartózkodási engedély érvényességi idejének meghosszabbítása iránti kérelem elbírálásához kapcsolódóan, melynek elmulasztása esetén kérelmét a Vw 2000 24. cikkének (2) bekezdése értelmében nem veszik figyelembe?

2. b) Más választ kell-e adni a 2.a) pontban foglalt kérdésre, ha a kérelem elbírálásáért fizetendő illetékek összege a kérelem elbírálásához kapcsolódó költségeket nem haladja meg?

3. Az 1/80 határozat 13. cikkét, amely az Európai Gazdasági Közösség és Törökország közötti társulás létrehozásáról szóló megállapodás kiegészítő jegyzőkönyvének⁽¹⁾ végrehajtását is szolgálja, e kiegészítő jegyzőkönyv 59. cikkével összefüggésben úgy kell-e értelmezni, hogy az igazgatási költségek összege (169 EUR a külföldiek számára a tárgyidőszakban) az 1/80 határozat hatálya alá tartozó török állampolgárok tekintetében a tartózkodási engedély vagy annak meghosszabbítása iránti kérelem elbírálásához kapcsolódóan nem haladhatja meg azon illetékek összegét (30 EUR), amelyek az Európai Közösség tagállamainak állampolgáraitra vonatkozóan az engedély iránti kérelemnek a közösségi jog alapján történő vizsgálatáért és a megfelelő tartózkodási okmányokért (lásd a 68/360/EGK irányelv⁽²⁾ 9. cikkének (1) bekezdését és a 2004/38/EK irányelv⁽³⁾ 25. cikkének (2) bekezdését) előírhatóak?

⁽¹⁾ HL 1972, L 293, 1. o.

⁽²⁾ A tagállami munkavállalók és családtagjaik Közösségen belüli mozgására és tartózkodására vonatkozó korlátozások eltörléséről szóló, 1968. október 15-i 68/360/EGK tanácsi irányelv (HL L 257, 13. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 27. o.).

⁽³⁾ Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 158, 77. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 46. o.).

A Tribunal de commerce de Charleroi (Belgium) által 2006. május 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – SA Sporting du Pays de Charleroi, G-14 Groupement des clubs de football européens kontra Fédération internationale de football association (FIFA)

(C-243/06. sz. ügy)

(2006/C 212/18)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal de commerce de Charleroi

Az alapeljárás felei

Felperes: SA Sporting du Pays de Charleroi, G-14 Groupement des clubs de football européens

Alperes: Fédération internationale de football association (FIFA)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

A FIFA Alapszabályának és szabályzatainak a játékosok nemzeti szövetségek részére történő kötelező és ingyenes rendelkezésre bocsátását, valamint az összehangolt nemzetközi mérkőzésnaptár egyoldalú és kötelező jellegű megállapítását szabályozó rendelkezéseiben az egyesületek és az egyesületekkel munkaszerződésben álló játékosok részére előírt kötelezettségek megvalósítanak-e versenykorlátozást vagy erőfölénnyel való visszaélést vagy az EK-Szerződésben biztosított alapvető szabadságok gyakorlásának akadályozását, és így ellentétesek az EK-Szerződés 81. és 82. cikkével, a közösségi jog összes többi rendelkezésével, különösen az EK-Szerződés 39. és 49. cikkével?

A Juzgado de lo Social Único de Algeciras (Spanyolország) által 2006. június 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Josefa Velasco Navarro kontra Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

(C-246/06. sz. ügy)

(2006/C 212/19)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Juzgado de lo Social Único de Algeciras (Spanyolország).